

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 15. joulukuuta 2014
(OR. en)

16559/14

CO EUR-PREP 48
POLGEN 186
ENV 967
ENER 501
MI 980
RECH 473
COMPET 666
IND 376
ECOFIN 1169
SOC 857
EDUC 347
TELECOM 234
JAI 994
EMPL 198
AG 21

ILMOITUS

Lähtettäjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Asia: Eurooppa 2020 -strategian väliarviointi
– Yhteenveto

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena puheenjohtajavaltion laatima yhteenveto neuvoston eri kokoonpanoissa käydyistä keskusteluista ja tärkeimmistä poliittisista viesteistä, jotka liittyvät Eurooppa 2020 -strategian väliarviointiin.

PUHEENJOHTAJAVALTION YHTEENVETO

Johdanto

Kuten puheenjohtajavaltion 23. heinäkuuta 2014 kokoontuneelle yleisten asioiden neuvostolle esittämässä etenemissuunnitelmassa (asiak. 11645/14) todettiin, neuvosto on sitoutunut käymään laajaa poliittista keskustelua Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista vuoden 2014 jälkipuoliskolla. Tässä selvityksessä kootaan yhteen varainhoidosta, työllisyydestä ja sosiaalipolitiikasta, terveydestä, sisämarkkinoista ja teollisuudesta, tutkimuksesta, liikenteestä, televiestinnästä, energiasta, ympäristöstä, koulutuksesta, kulttuurista, maataloudesta ja koheesiosta vastaavien ministerien kannanotot. Siinä otetaan huomioon neuvoston näiden keskustelujen yhteydessä antamat päätelmät. Lisäksi siinä otetaan huomioon neuvostossa vuotuisesta kasvuselvityksestä 2015 käydyt keskustelut siltä osin kuin ne liittyvät eurooppalaisen ohjausjakson yksinkertaistamiseen.

Kaikissa neuvoston kokoonpanoissa käsiteltiin väliarvioinnin keskeisiä kysymyksiä, kuten Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanon tehokkuutta ja tarvetta yksinkertaistaa sen hallinnointia. Niissä on tarkasteltu myös niiden toimivaltaan kuuluvia näkökohtia.

Puheenjohtajavaltio Italian ehdotuksesta Eurooppa 2020 -strategian väliarviointia käsiteltiin myös 23. lokakuuta 2014 pidetyssä sosiaalialan kolmikantahuippukokouksessa.

Neuvostossa käytyjen keskustelujen tärkeimmät tulokset on esitetty jäljempänä. Komissiota pyydetään ottamaan ne huomioon valmistellessaan strategian väliarviointia. Tulevia puheenjohtajavaltioita pyydetään huomioimaan nämä seikat eurooppalaisen ohjausjakson suunnittelussa. Neuvosto palaa Eurooppa 2020 -strategian väliarviointiin keväällä 2015, kuten seuraavan puheenjohtajavaltion laatimassa etenemissuunnitelmassa (asiak. 16496/14) todetaan.

Eurooppa 2020 -strategian väliarviointia koskevien neuvoston keskustelujen tärkeimmät tulokset:

- Nykyinen kasvua ja työllisyyttä koskeva Eurooppa 2020 -strategia on edelleen tarkoituksenmukainen ja pätevä. Sen viisi yleistavoitetta ovat asianmukaisia ja kuvaavat tämänhetkisiä Euroopan keskeisiä haasteita seuraavina viitenä vuotena. Toimissa tulisi tästä syystä keskittyä tehokkaaseen *täytäntöönpanoon* ja nykyisten välineiden parempaan käyttöön, jotta voimassa olevat tavoitteet voidaan saavuttaa. Uusien tavoitteiden asettaminen vaarantaisi strategian tehokkuuden.
- Talouskriisi heikensi voimakkaasti Euroopan taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja näin ollen myös kykyä saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet. Tästä syystä Euroopan tulisi pyrkiä kunnianhimoisemmin strategian uudelleen kohdentamiseen parantamalla finanssi- ja reaalitalouden välistä tasapainoa.
- Strategian tavoitteiden saavuttamista voitaisiin edistää tehokkaammin varmistamalla, että se yhdistetään selvemmin ja tarkemmin eurooppalaiseen ohjausjaksoon, etenkin sen tavoitteisiin ja välineisiin. Näin edistettäisiin tarvittavia rakenneuudistuksia strategian kaikilla keskeisillä aloilla.
- Tähän liittyen hallintokehystä tulisi kehittää niin, että eri alat ja toimijat osallistuisivat tiiviimmin eurooppalaiseen ohjausjaksoon, millä autettaisiin varmistamaan Eurooppa 2020 -strategian johdonmukaisempi täytäntöönpano. Neuvoston eri monialaisten kokoonpanojen ja niiden valmisteluelinten tehokkaampi keskinäinen koordinointi ja yhteistyö auttaisivat saavuttamaan tämän tavoitteen niin, että kasvu ja työpaikat säilytetään edelleen keskiössä. Taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat tulisi kaiken kaikkiaan integroida tasapainoisemmin.
- Käytännön tasolla ohjausjakson toteuttamista olisi parannettava maakohtaisten suositusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Vuoden 2015 vuotuisessa kasvuselvityksessä ehdotetut uudistukset vastaavat moniin neuvoston esiin tuomiin huolenaiheisiin, ja ne olisi toteutettava käytännössä. Prosessia voidaan kehittää seuraavin keinoin: i) eurooppalaisen ohjausjakson aikataulun tarkistaminen, joka mahdollistaa oikea-aikaisiin ja asianmukaisiin tietoihin perustuvan paremman kuulemisprosessin, ii) painotetummat maakohtaiset suositukset, iii) jäsenvaltioiden suurempi omistajuus ja vastuuvollisuus maakohtaisten suositusten osalta (esim. vertaispaine ja vertailuarvot), iv) tarvittaessa vähemmän ohjaileva maakohtaisia suosituksia koskeva lähestymistapa, joka antaisi jäsenvaltioille enemmän joustoa toteutettavien toimien määrittämisessä, sekä v) riittävä seuranta ja riittävät jatkotoimet ohjausjakson puitteissa.

- Eurooppa 2020 -strategiaan kuuluvat lippulaiva-aloitteet ovat usein tuoneet vain rajallista lisähyötyä kentällä, ja tulokset ovat olleet vaihtelevia. Eniten lisäarvoa tuottavat lippulaiva-aloitteet, kuten Euroopan digitaali-strategia sekä tutkimus- ja kehitysalan ja ilmasto- ja energia-alan aloitteet tulisi säilyttää jossakin muodossa, mutta niitäkin on syytä kehittää. Laajoja toimintapoliittisia puitteita ja toimenpiteiden priorisointia kullakin alalla pidettiin tärkeinä, mutta niitä ei välttämättä tarvitse esittää lippulaiva-aloitteiden muodossa.
- Sisämarkkinoiden toteuttaminen ja niiden parempi integrointi strategiaan EU:n toimintapolitiikkoja valtavirtaistamalla kuuluu aloihin, jotka vaativat erityishuomiota väliarvioinnissa ja Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa. Näin autettaisiin varmistamaan, että toimintapolitiikoissa keskitytään edelleen kasvuun, työpaikkoihin ja kilpailukykyyn, ja vastaavasti tunnustettaisiin muiden sektorien osuus taloudessa.
- Erityisesti painotettiin vihreän talouden ja eurooppalaisen ohjausjakson viherherryttämisen merkitystä. Resurssitehokkaampaan kiertotalouteen siirtymisellä voitaisiin edistää Euroopan kestävä kasvu ja kilpailukykyä globalisoituneessa maailmassa. Myös työllisyys- ja sosiaalipoliittikat tulisi valtavirtaistaa niin, että ne tukevat EU:n kasvu. Johdonmukaisissa talouspolitiikoissa tulisi ottaa huomioon sosiaaliset vaikutukset ja edistää edelleen osallistavaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon koulutus, hyvinvointi ja köyhyyden torjunta. Näin edistetään parempaa elämänlaatua, laadukasta työelämää ja sosiaalista osallisuutta, johon kriisi on vaikuttanut kielteisesti. Kulttuuri- ja luova ala voisivat myös olla mukana esimerkiksi edistämällä taitoja, jotka ovat kaikkia aloja koskevan innovoinnin ja yrittäjyyden kehittämisen kannalta erityisen tärkeitä. On myös tuotu esiin toissijaisuusperiaatteen täysin huomioon ottaen, että myös urheilu on merkittävässä osassa sosiaalisen koheesion ja osallistavuuden välineenä. Myös kattava ja tehokas liikenneinfrastrukturiverkko, jossa Euroopan laajuiset verkot ovat tärkeitä välineitä sisämarkkinoiden hyödyntämisessä ja kaikkien alueiden saavutettavuuden tehostamisessa, toimivat digitaaliset sisämarkkinat ja energiaunionin edistäminen ovat talouden kannalta keskeisiä. Korostettiin myös kaikkien alojen (esimerkiksi tutkimuksen ja innovoinnin, koulutuksen, maatalouden, televiestinnän ja energian sekä koheesiopoliitiikan) osuuden merkitystä.

- Sekä julkiset että yksityiset investoinnit ovat kasvun ja työpaikkojen kannalta avainasemassa. Tämä on keskeistä, kun halutaan varmistaa EU:n toipuminen kriisistä ja ratkaisevan tärkeää Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa. Erityisesti korostettiin sitä, että ihmisiin ja heidän valmiuksiinsa on investoitava enemmän, jotta he pystyvät täysimääräisesti osallistumaan digitaaliseen talouteen ja muihin kasvualoihin. Komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin investointiohjelma on tärkeä, ja se tulisi sijoittaa Eurooppa-neuvoston strategisen ohjelman kontekstiin niin, että kasvu saa osakseen erityishuomiota. Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet tulisi myös sisällyttää täysimääräisesti Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin.

Talous- ja rahoitusasiat

Talous- ja rahoitusasioiden neuvosto (Ecofin) käsitteli 8. heinäkuuta ja 9. joulukuuta 2014 Eurooppa 2020 -strategian väliarviointia ja sen eurooppalaisen ohjausjakson välityksellä tapahtuvaa täytäntöönpanoa. Viimeisin keskustelu käytiin talous- ja rahoituskomitean sekä talouspoliittisen komitean yhteisen lausunnon (asiak. 16228/14) pohjalta.

Ministerit totesivat Eurooppa 2020 -strategian olevan edistysaskel verrattuna Lissabonin strategiaan, eikä sen tähänastisia saavutuksia tulisi aliarvioida. Strategian keskeinen tavoite on asianmukainen lähes kaikilta osiltaan, eikä sen perusteellinen tarkistaminen ole näin ollen tarpeen. Huolimatta siitä, että vuoteen 2020 mennessä kaikkia tavoitteita lienee vaikea saavuttaa, Ecofin-neuvosto pitää niitä edelleen tarkoituksenmukaisina ja katsoo, että tavoitetaso tulisi säilyttää nykyisellään. Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden tehokkaampi saavuttaminen ei edellytä lisää yleistavoitteita, jotka voisivat jopa johtaa huomion hajaantumiseen ja aiheuttaa prioriteettien ristiriitoja ja poliittisen ohjelman ylikuormittumista. Strategian onnistumista tiettyjen tavoitteiden saavuttamisessa arvioivien indikaattorien tulisi olla yksinkertaisia, vertailukelpoisia ja mikä tärkeintä, tulossuuntautuneita.

Eurooppa 2020 -strategia vastaa alhaisen kasvun ja tuottavuuden taustalla oleviin rakenteellisiin heikkouksiin. Se kuvastaa myös EU:n haasteita, jotka liittyvät maailmanlaajuiseen kilpailuun, ikääntymiseen ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN, työttömyyteen, köyhyyteen, kasvihuonekaasupäästöihin ja resurssien tehokkaamman käytön edistämiseen. Talouskriisi on pahentanut joitakin näistä ongelmista, erityisesti tuottavuuden alhaista kasvua, taloudellisen kasvupotentiaalin laskemista ja pitkäaikais- ja nuorisotyöttömyyttä, mistä on seurannut sosiaalisen ahdingon lisääntyminen. Strategiassa tulisi näin ollen keskittyä kunnianhimoisten rakenneuudistusohjelmien nopeaan ja koordinoituun täytäntöönpanoon, jossa pyritään lyhyellä aikavälillä vauhdittamaan talouskasvua ja työllisyyttä ja pitkällä aikavälillä parantamaan rakenteellisesti kestävä kasvun mahdollisuuksia.

Ecofin-neuvosto totesi tästä tarkemmin, että Eurooppa 2020 -strategian laajat tavoitteet on kytkettävä paremmin asiaankuuluviin politiikka-aloihin ja välineisiin, erityisesti eurooppalaiseen ohjausjaksoon ja maakohtaisiin suosituksiin. Välineiden parempi sovittaminen tavoitteisiin tarkoittaa myös Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva-aloitteiden kriittisempää tarkastelua. Ottaen huomioon, että edistyminen yleistavoitteiden saavuttamisessa on hidasta, lippulaiva-aloitteet olisi ehkä suunnattava paremmin konkreettisiin toimiin. Sisämarkkinat ovat toinen väline, jolle on annettava enemmän näkyvyyttä sekä EU:n että kansallisella tasolla. Tältä osin olisi kiinnitettävä erityishuomiota palvelu- ja verkkotoimialamarkkinoiden, mukaan lukien energiamarkkinoiden, avaamiseen ja yhdentämiseen sekä digitaalisten sisämarkkinoiden edistämiseen.

Rakenneuudistusten täytäntöönpanon on oltava kunnianhimoisempaa. Maakohtaiset suositukset ovat tässä suhteessa tärkeä väline, mutta niiden täytäntöönpano ei etene toivotulla tavalla. Tilanteen parantamiseksi maakohtaisten suositusten olisi oltava konkreettisempia ja helpommin toteutettavissa, ja niihin tulisi sisältyä selkeämpää priorisointia. Jäsenvaltiot ovat myös laajalti sitä mieltä, että eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvitaan enemmän seurantaa ja jatkotoimia. Tässä mielessä olisi hyödyllistä toteuttaa suositusten jatkotoimia jäsennellymmin pitkin vuotta.

Jäsenvaltioiden vastuullisuutta voitaisiin lisätä voimakkaamman vertaispaineen, parhaiden käytäntöjen jakamisen ja politiikan vertailuarvojen avulla. Kansallisen omistajuuden tukemiseksi ja jotta valvonnan monenvälisyys tulisi paremmin esille tulisi harkita laajempaa keskustelua keskeisistä horisontaalisista kysymyksistä. Yleisesti todettiin, että eurooppalaisen ohjausjakson aikataulu, jossa annettaisiin enemmän aikaa analysoinnille, jäsenvaltioiden kanssa käytävälle vuoropuhelulle ja maakohtaisten suositusten täytäntöönpanon seurannalle, hyödyttäisi omistajuuden ja vertaispaineen toteutumista. Komission maakohtaisten suositusten analyttinen tausta-aineisto tulisi julkaista ennen suositusluonnoksia, jotta jäsenvaltiot voisivat keskustella siitä, kuten vuoden 2015 vuotuisessa kasvuselvityksessä on suositettu. Sekä kansallisella että unionin tasolla voitaisiin ponnistella enemmän jäsennellyn vuoropuhelun aikaansaamiseksi kansallisten parlamenttien ja työmarkkinaosapuolten kanssa. Näin edistettäisiin kansallista keskustelua maakohtaisista suosituksista.

Työllisyys ja sosiaalipolitiikka

Työllisyys- ja sosiaaliasioiden neuvosto kävi Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin tarkastelun yhteydessä 16. lokakuuta 2014 periaatekeskustelun, jossa arvioitiin myös eurooppalaista ohjausjaksoa. Lisäksi 11. joulukuuta kokoontuneessa työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvostossa (EPSCO) vuoden 2015 eurooppalaista ohjausjaksoa koskevan talouspolitiikan ohjauspaketin esittelyn jälkeen ministerit vaihtoivat näkemyksiä vuotuisesta kasvuselvityksestä, ehdotuksesta yhteiseksi työllisyysraportiksi sekä varoitusmekanismia koskevasta kertomuksesta.

Eurooppa 2020 -strategian osalta ministerit tähdensivät, että työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevat tavoitteet ovat edelleen relevantteja, eikä niitä tulisi muuttaa. Niiden saavuttamiseksi nyt on tarpeen hyödyntää paremmin olemassa olevia välineitä ja sopeutua vallitseviin olosuhteisiin.

Ministerit panivat merkille, että kriisinhallinnassa on tähän saakka keskitytty julkisen talouden vakauttamiseen ja makrotalouden näkökohtiin, mutta nyt on tullut aika ottaa työllisyys- ja sosiaalipolitiikat huomioon kaikilla asiaan liittyvillä politiikan aloilla. Johdonmukaisissa talouspolitiikoissa tulisi ottaa huomioon niiden sosiaaliset vaikutukset ja keskittyä työllisyyteen ja sosiaaliseen koheesioon. Myös hallintorakenteista olisi näin ollen saatava tasapainoisempia sekä komiteoiden että neuvoston tasolla, sillä EPSCO- ja Ecofin-neuvoston välillä tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä ja parempia synergioita. EMUn hallinto ja toiminta edellyttävät myös sen sosiaalisen ulottuvuuden kehittämistä.

Erityisesti painotettiin, että ihmisiin ja osaamiseen on investoitava enemmän. Kasvun edistämiseksi ja tosiasiallisen kysynnän tukemiseksi tarvitaan julkisia ja yksityisiä investointeja, jotta Euroopan talous saadaan nousemaan taantumasta.

EU:n on sitouduttava lujemmin naisten ja miesten tasa-arvoon työllisyys- ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Naisten rooli työmarkkinoilla ja yleensä yhteiskunnassa ansaitsee enemmän huomiota strategian täytäntöönpanossa.

Lippulaiva-aloitteiden vaikuttavuuden suhteen reaktiot vaihtelivat. Jotkut ministerit katsoivat, ettei niillä ole todellista vaikutusta kansallisella tasolla ja että vain niitä lippulaiva-aloitteita tulisi jatkaa, joiden on havaittu tuovan lisähyötyjä.

Strategian tavoitteissa edistymiseksi on tarpeen luoda selkeämpi ja täsmällisempi yhteys eurooppalaiseen ohjausjaksoon. Useat ministerit pitivät eurooppalaista ohjausjaksoa yleisesti ottaen hyödyllisenä, erityisesti koska sen avulla tuetaan merkittävästi jäsenvaltioissa toteutettavia vaikeita rakenneuudistuksia. He kuitenkin muistuttivat, että ohjausjakson tehostamiseksi tarvitaan joitakin parannuksia. He ottivat esiin erityisesti aikataulun pidentämisen, jotta sekä jäsenvaltioissa, myös kaikkien asiaan kuuluvien sidosryhmien parissa, että komission kanssa voitaisiin toteuttaa perusteellisempi kuulemisprosessi. Maakohtaisiin suosituksiin olisi sitouduttava lujemmin, jäsenvaltioilla tulisi olla enemmän liikkumavaraa toimenpiteiden ja välineiden määrittelyssä ja maakohtaisten suositusten ohjailevuutta olisi vähennettävä. Nämä otettiin esiin tärkeinä tekijöinä, joilla voidaan korjata maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa ilmeneviä puutteita. Ministerit toivat erityisesti esiin, että komission analyysin ja sen yksiköiden laatimien asiakirjojen epävirallinen jakelu ennen niiden julkistamista olisi olennaista asianmukaisten kahdenvälisen keskustelujen käymiseksi. He esittivät myös myönteisen arvion sosiaalisten ja työllisyysindikaattorien tulostaulun merkityksestä.

Vuotuisen kasvuselvityksen osalta jotkin ministereistä ilmaisivat nimenomaisesti olevansa tyytyväisiä uuteen kolmen pilarin järjestelmään vuoden 2015 kasvuselvityksessä. Suurin osa jäsenvaltioista kannattaa ohjausjaksoprosessin yksinkertaistamista. Jotkin valtuuskunnat halusivat, että nämä muutokset pantaisiin täytäntöön heti vuonna 2015, kun taas toiset tahtoisivat odottaa väliarvioinnin tuloksia.

Monet pitivät prosessin omistajuuden kasvattamista tärkeänä tavoitteena. Sosiaali- ja työllisyysindikaattorien suunniteltua integroimista makrotalouden epätasapainoa koskevaan menettelyyn pidettiin ongelmallisena, koska asia kuuluu Ecofin-neuvoston toimivaltaan. Ottaen huomioon EPSCO-neuvoston toimivallan päätöksentekoprosessissa voisi syntyä päällekkäisyyksiä. Ohjausjakson muuttamista kahden vuoden pituiseksi ja mahdollisia EPSCOn ja Ecofinin yhteiskokouksia ehdotettiin prosessin mahdollisiksi lisäparannuksiksi.

Terveys

Neuvosto (EPSCO/terveyskysymykset) kävi Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin tarkastelun yhteydessä keskustelun 1. joulukuuta 2014.

Terveysministerit muistuttivat, että terveydenhoitoala edistää merkittävästi talouskasvua ja työllisyyttä, mikä näkyy esimerkiksi pidempinä työurina, korkeampana tuottavuutena, pienempinä sairauskustannuksina, parempina koulutustuloksina ja sosiaalisena osallisuutena. Kuten EPSCO-neuvosto totesi 6. kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä, "terveydenhuollon investoinnit olisi tunnustettava talouskasvun osatekijöiksi. Samalla kun terveys on itseisarvo, se on myös talouskasvun ennakkoehto".

Useat valtuuskunnat pyysivät pohtimaan tarkemmin väestön hyvän terveyden merkitystä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden ja joidenkin sen yleistavoitteiden (kuten työllisyys, tutkimus ja koulutus) saavuttamisessa. Erityisen terveyttä koskevan yleistavoitteen tai sitä koskevien osatavoitteiden lisäämistä ei kuitenkaan kannatettu. Parhaana etenemistapana pidettiin tietojen ja kokemusten vaihtoa sekä jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien kestävyiden ja tehokkuuden parantamiseen tähtääviä tavoitteita.

Korostettiin, että terveystalvelujen ja sairaanhoidon järjestäminen ja tarjoaminen ja resurssien myöntäminen niihin kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja tätä on tarpeen kunnioittaa eurooppalaista ohjausjaksoa koskevassa prosessissa, maakohtaiset suositukset mukaan lukien. Terveydenhoitoalaa käsittelevien neuvoston valmisteluelinten ja sosiaalisen suojelun komitean välistä yhteistyötä on jatkettava ja tehostettava terveyteen liittyvien maakohtaisten suositusten arvioinnin alalla. Lisäksi olisi harkittava näiden elinten laatimaa yhteistä katsausta terveyteen liittyvien maakohtaisten suositusten täytäntöönpanosta.

Kansallisella tasolla olisi kiinnitettävä suurempaa huomiota terveydenhuoltojärjestelmien tuottamiin tuloksiin. Sitä varten on tarpeen kehittää terveysindikaattoreita ja edistää terveysjärjestelmien suorituskvyn arvioinnin hyödyntämistä. Tätä on mukautettava kansallisiin olosuhteisiin, mutta terveysjärjestelmien suorituskvyn arviointia koskeva EU:n tasolla toteutettava parhaiden käytäntöjen vaihto toisi lisäarvoa. Tässä vaiheessa ei ole sovittu terveysjärjestelmien suorituskvyn arvioinnin käytöstä maakohtaisten suositusten laadinnassa.

Lisäksi tarvitaan parempaa kansallisen tason koordinoitua terveysministeriöiden ja muiden eurooppalaisen ohjausjakson toimijoiden, erityisesti valtiovarain- ja työministeriöiden sekä sosiaalisesta suojelusta vastaavien ministeriöiden välillä.

Kilpailukyky

Kilpailukykyneuvosto kävi periaatekeskustelun Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista keskittyen sisämarkkinoihin ja teollisuuden kilpailukykyyn 25. syyskuuta ja tutkimukseen 26. syyskuuta 2014.

Sisämarkkinat ja teollisuus

Ministerit olivat yhtä mieltä siitä, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ovat edelleen päteviä. Väliarvioinnissa ei tulisi lisätä uusia tavoitteita vaan olisi edelleen keskityttävä kasvuun ja työpaikkoihin. Sisämarkkinoiden ja teollisuuden kilpailukyvyn keskeistä roolia korostettiin, ja ministerit pyysivät, että nämä otettaisiin kiinteästi mukaan strategiaan.

Useat ministerit toivoivat, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja eurooppalainen ohjausjakso kytkettäisiin paremmin toisiinsa. Vaikka eurooppalaista ohjausjaksoa ja maakohtaisia suosituksia pidettiin hyödyllisinä strategian täytäntöönpanon kannalta, useimmat ministerit katsoivat, että suositusten täytäntöönpanoa on parannettava. Jäsenvaltioiden suurempaa vastuullisuutta pidettiin olennaisena tämän toteutumisen kannalta. Tarvitaan tiiviimpää vuoropuhelua komission kanssa ennen maakohtaisten suositusten julkistamista ja aikataulu, joka antaa kansallisille sidosryhmille mahdollisuuden todelliseen osallistumiseen. Eurooppalaisen ohjausjakson menettelyjen yksinkertaistaminen olisi myös hyödyllistä.

Useat ministerit ovat toivoneet keskittymistä paljon lisäarvoa tuoviin aloihin, kuten digitaaliaan tai korkean lisäarvon palveluihin, innovointiin ja keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin. Jotkut pitivät tässä yhteydessä tärkeänä myös komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin julkistamaa Euroopan investointiohjelmaa, joka hyväksyttiin 26. marraskuuta 2014. Katsottiin, että sen tulisi hyödyttää teollisuutta ja erityisesti digitaali-, liikenne- ja energia-alaa.

Kilpailukykyneuvoston roolin tehostamisen tarve tuotiin esiin useissa puheenvuoroissa, kuten myös kilpailukyky- ja kasvutyöryhmän vahvempi rooli. Useat ministerit pyysivät tässä yhteydessä, että kilpailukykyneuvoston ja Ecofin-neuvoston työtä koordinoitaisiin paremmin.

Useimmat ministerit vahvistivat, että tutkimuksella ja innovoinnilla (T&I) on kasvun ja työllisyyden edistäjinä olennainen rooli, ja katsoivat, että Eurooppa 2020 -strategian väliarviointi ja komission uusi, kesäkuussa 2014 julkaistu tiedonanto tutkimuksesta ja innovoinnista uutena kasvun lähteenä ovat tässä suhteessa tervetulleita. Suurin osa ministereistä katsoi, että Eurooppa 2020 -strategian tavoite, jonka mukaan 3 prosenttia EU:n BKT:sta käytettäisiin tutkimukseen ja kehittämiseen, olisi säilytettävä sellaisenaan, vaikka useimmat jäsenvaltiot ovatkin vielä jäljessä tästä tavoitteesta.

Ministerit suhtautuivat myönteisesti myös siihen, että komission tiedonannossa painotetaan T&I-investointien "laatua" ja keskitytään siihen, "miten" ja "missä" T&I-investointipäätökset tehdään strategisella, ohjelmasuunnittelun ja institutionaalisella tasolla. Ministerit olivat yleisesti sitä mieltä, että aikoina, jolloin useilla jäsenvaltioilla on niukka T&I-budjetti ja niiden on toteutettava julkisen talouden vakauttamistoimia, T&I-menojen tulisi olla tehokkaampia, jotta niillä saadaan aikaan suurempia vaikutuksia. Tulisi myös harkita vähemmän tavanomaisia toimenpiteitä, kuten "Junckerin pakettia", joka täydentää Horisontti 2020 -puiteohjelmaa suuntaamalla investointeja uusiin ja innovoiiviin hankkeisiin.

Samaan aikaan näiden uudistusten ohella on toteutettava kasvua edistäviä toimenpiteitä ja toimia, jotta eurooppalainen tutkimusalue voidaan toteuttaa täysimääräisesti. Kyse on tiedon "sisämarkkinoista", jotka antavat vahvemman tutkimuksen ekosysteemin avulla Euroopan taloudelle uutta pontta ja uusia työtilaisuuksia kaikille innovoijille, etenkin naisille ja nuorille tutkijoille. Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltio painottaa, että yhteistä tutkimusaluetta on tärkeää laajentaa Välimeren alueelle. Jotkut ministerit tähdensivät myös, että on tärkeää varmistaa älykkäämpi ja innovaatioita paremmin tukeva sääntelykehys.

Jotkut ministerit katsoivat, että eurooppalainen ohjausjakso tarjoaa tarvittavat puitteet T&I-alan rakenneuudistusten edistämiseksi niin, että annetaan enemmän painoa kansallisten tutkimus- ja koulutusjärjestelmien mahdollisille uudistuksille. Uudistusten toteuttamisen ja T&I-investointien laadun parantamisen yhteydessä älykkään erikoistumisen strategiat nähtiin olennaisena keinona keskittää investointeja. Useat jäsenvaltiot toivat lisäksi esiin resurssien optimoinnin ja yhteiset toimet kansallisten T&I-ohjelmien yhdenmukaistamisen tai yhteisen ohjelmasuunnittelun avulla, erityisesti tärkeimpiin yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi.

Useat ministerit katsoivat inhimillisen pääoman perustan kehittämisen olevan elintärkeää Euroopan T&I:n kannalta tulevaisuudessa. Koulutuspolitiikka kuuluu luonnollisena osana kasvun, työpaikkojen ja kilpailukyvyn edistämiseen. Se kytkee koulutus- ja tiedepiirit yhteen teollisuuden ja työmarkkinoiden tarpeiden kanssa samalla kun edistetään yrittäjyyttä sekä siirrettävää ja innovointiosaamista. Tässä yhteydessä otettiin esiin myös, miten tärkeää on korjata nykyisiä tutkimusvalmiuksissa olevia puutteita EU:ssa. Toinen näkökohta, jota tulisi tarkastella huolellisesti, on tieteen ja yhteiskunnan välinen suhde sen varmistamiseksi, että tutkimuksemme ja innovointimme on yhä vastuullisempaa ja että yhteiskunnan rooli tunnustetaan innovoinnin edistämässä ja ihmisläheisyys otetaan huomioon perustutkimuksessa.

Komission viimeaikaisista toimista huolimatta ministerit totesivat lisäksi, että luotettavia tulosindikaattoreita ei ole saatavilla, mikä vaikeuttaa T&I-politiikkojen laadun, tehokkuuden ja vaikutusten arviointia. Jotkut ministerit painottivat sellaisen metodologian merkitystä, jolla seurattaisiin T&I-politiikkoihin panostusten lisäksi myös T&I-politiikkojen ja -toimenpiteiden tuloksia.

Kaikki ministerit painottivat, että **avaruusala** tulee tarkastella yhä huolellisemmin, koska se tarjoaa valtavat mahdollisuudet innovoinnin, kasvun ja kansalaisten hyvinvoinnin edistämiseksi. Tässä suhteessa neuvosto päätti paneutua avaruustutkimusta koskevan pitkän aikavälin eurooppalaisen strategian laatimiseen.

Liikenne, televiestintä ja energia

Liikenne

Liikenneneuvosto antoi 3. joulukuuta 2014 päätelmät liikenneinfrastruktuurista ja Euroopan laajuisista verkoista (asiak. 16363/14).

Milanossa 16. ja 17. syyskuuta 2014 pidetyssä epävirallisessa liikenneneuvoston kokouksessa käydyn julkisen keskustelun ja puheenjohtaja Junckerin ehdottaman työllisyys-, kasvu- ja investointipaketin johdosta päätelmissä korostetaan, että liikenneinfrastruktuuriin tehtävät investoinnit edistävät kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä ja tarjoavat näin ollen keskeisen konkreettisen panoksen Eurooppa 2020 -strategian väliarviointiin.

Neuvosto korostaa päätelmissään, että kattava ja tehokas liikenneinfrastruktuuriverkko on tärkeä väline sisämarkkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisessä ja kaikkien alueiden saavutettavuuden tehostamisessa.

Neuvosto kehottaa erityisesti

- soveltamaan kestäväään julkiseen talouteen ja kasvuun tasapainoista lähestymistapaa ja suhtautumaan innovatiivisiin rahoitusjärjestelyihin avoimesti, jotta voidaan tukea pyrkimyksiä Euroopan laajuisen runkoverkon toteuttamiseen vuoteen 2030 mennessä;
- ottamaan käyttöön mahdollisimman suuri investointien määrä keskittämällä Verkkojen Eurooppa -välineen varat runkoverkkoon, yhdistämällä ne tarvittaessa muihin EU:n rahoituslähteisiin ja yhdistämällä avustuksia innovatiivisiin rahoitusvälineisiin, mikä houkuttelee pääomamarkkinoilla käytettävissä olevaa likviditeettiä;
- jäsenvaltioita yhteistyössä Euroopan investointipankin ja komission kanssa esittämään hankekokonaisuuden, jolla on todellista eurooppalaista lisäarvoa ja joka edistää täten konkreettisesti Euroopan talouteen tehtäviä investointeja;
- hyödyntämään täysimääräisesti runkoverkkokäytävää koskevaa lähestymistapaa etenkin eurooppalaisten koordinaattoreiden tekemän työn välityksellä, jotta voitaisiin helpottaa täytäntöönpanoa ja laatia käytäviä koskevia asianmukaisia työsuunnitelmia;
- toteuttamaan tarvittaessa toimenpiteitä, joilla poistetaan esimerkiksi valtiontukeen tai lupamenettelyihin liittyviä oikeudellisia tai hallinnollisia rajoitteita ja parannetaan liikennepoliittisia puitteita;
- kiinnittämään asianmukaista huomiota infrastruktuurilaitteisiin, jotta kaupunkisolmukohdissa ja liikenteen solmukohdissa voitaisiin ottaa käyttöön puhtaita liikenneteknologioita ja älykkäitä liikennejärjestelmiä; investoimaan paitsi uuteen infrastruktuuriin myös nykyisen infrastruktuurin ylläpitoon ja kunnostukseen, jotta infrastruktuurista ja koko EU:n liikennejärjestelmästä voitaisiin tehdä tehokkaampi ja kestävämpi.

Liikenne-, televiestintä- ja energianeuvosto (televiestintä) keskusteli Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista 27. marraskuuta 2014 pidetyssä istunnossaan. Ministerit pitivät väliarviointiprosessia tärkeänä ja tukivat laajalti Eurooppa 2020 -strategian jatkamista Euroopan digitaalistrategian avulla niin, että jälkimmäinen on yksi lippulaiva-aloitteista, vaikkakin todettiin, että siinä pitäisi keskittyä enemmän kasvuun ja työpaikkoihin liittyviin toimiin.

Keskustelussa keskityttiin strategian tuomiin lisähyötyihin ja sen digitaalistrategia-aloitteeseen sekä seuraavien viiden vuoden prioriteetteja koskeviin mahdollisiin mukautuksiin. Kävi ilmi, että ministerit suhtautuvat hyvin positiivisesti strategiaan ja totesivat digitaalistrategian lisäävän digitaalikysymysten näkyvyyttä EU:n tasolla ja kansallisesti.

Ministerit totesivat, että monissa digitaalikysymyksissä on edistytty, mikä näkyy viimeisimmässä digitaalistrategian tulostaulussa, mutta on useita aloja, joilla on vielä tehtävää ja jotka ovat pitkälti digitaalistrategian nykyisten ensisijaisten tavoitteiden mukaisia:

- kehitetään digitaalista osaamista ottaen huomioon sekä käyttäjä- että tarjoajapuolen kasvavat osaamiserot ja houkutellaan nuoria tietotekniikka-alalle,
- tuetaan uusyrityksiä ja pk-yrityksiä etenkin vähentämällä hallinnollisia esteitä,
- ratkaistaan digitaalisten alustojen verotuskysymykset,
- toteutetaan lisätoimia digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi etenkin helpottamalla sähköistä kaupankäyntiä ja parantamalla internetin turvallisuutta,
- kavennetaan digitaaliuusia jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä (maaseutu- / kaupunkialueet),
- edistetään sähköisen hallinnon kehittämistä ja sähköisten viranomaispalvelujen saatavuutta erityisesti valtioiden rajojen yli, mikä edellyttää parempaa yhteentoimivuutta,
- tuetaan nopeiden laajakaistaverkkojen käyttöönottoa. Sääntelyvarmuus on tässä suhteessa perusedellytys investoijien kannalta. Useat ministerit mainitsivat komission ehdottaman 315 miljardin euron investointisuunnitelman mahdollisuudet,
- lisätään tukea tutkimukselle ja innovoinneille, pilvipalveluille ja dataintensiivisyydelle.

Ministerit ehdottivat myös yksityisten ja julkisten kumppanuuksien kehittämistä etenemisen jouduttamiseksi ja rahoituksen helpottamiseksi. He pyysivät, että jäsenvaltioiden ja komission kesken järjestettäisiin tehokkaampia kuulemismenettelyjä maakohtaisista suosituksista osana eurooppalaista ohjausjaksoa. He pyysivät myös, että Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin yhteydessä digitaalistrategiassa keskityttäisiin enemmän kasvuun ja työpaikkoihin liittyviin toimiin kilpailukyvn näkökulmasta.

Energia

Liikenne-, televiestintä- ja energianeuvosto (energia) keskusteli Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista 9. joulukuuta 2014 pidetyssä istunnossaan. Valtuuskunnat pitivät väliarviointiprosessia tärkeänä ja tukivat laajalti Eurooppa 2020 -strategian jatkamista, vaikkakin todettiin, että siinä pitäisi keskittyä enemmän kasvuun ja työpaikkoihin liittyviin toimiin.

Niiden kolmen kysymyksen perusteella, jotka koskivat strategian tuomia lisähyötyjä, etusijalle asetettavia aloja ja eurooppalaisen ohjausjakson panosta vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden hallintoon, kävi ilmi, että valtuuskunnat suhtautuivat strategiaan hyvin positiivisesti todeten, että siitä on kansallisella tasolla hyötyä energia- ja ilmastotavoitteiden näkyvyyden lisäämisessä ja niiden saavuttamisen edistämisessä sekä asiaan liittyvien työpaikkojen luomisen edistämisessä. Oli kuitenkin tärkeää omaksua laajempi näkökulma ja tarkastella asiaan liittyviä muita näkökohtia, esimerkiksi markkinoiden yhdentymistä, yhteenkytkentöjä ja verkon kehittämistä, jotka eivät etene toivotulla tavalla.

Monet valtuuskunnat totesivat, että seuraavien viiden vuoden aikana etusijalle olisi asetettava energiatehokkuus, uusiutuva energia, energian sisämarkkinat ja yhteenkytkennät, rakennus- ja liikenneala, tutkimus ja innovointi sekä investointi vähähiiliseen teknologiaan. Ne totesivat kuitenkin myös, että kansallisiin erityisolosuhteisiin ja näin ollen erityisiin prioriteetteihin olisi kiinnitettävä huomiota. Kilpailukykyä ja teollistumista koskeville näkökohdille olisi pantava enemmän painoa, ja niitä olisi edistettävä Eurooppa 2020 -strategialla. Tutkimuksesta ja innovoinnista olisi myös raportoitava aiempaa järjestelmällisemmin.

Kaikki valtuuskunnat eivät olleet samaa mieltä Eurooppa 2020 -strategian ja vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden välisestä yhteydestä. Jotkut valtuuskunnat katsoivat, että Eurooppa 2020 -strategia vaikuttaisi vuoteen 2030 ulottuvissa puitteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen, kun taas toiset olivat sitä mieltä, ettei Eurooppa 2020 -strategian mukauttamisesta vuoden 2030 tavoitteisiin olisi hyötyä. Samoin valtuuskunnat korostivat tarvetta välttää päällekkäisyyksiä sellaisten eri hallintoprosessien (eurooppalainen ohjausjakso, vuoteen 2030 ulottuvat puitteet, energiaunioni) välillä, joissa saatetaan käsitellä samanaikaisesti samankaltaisia aiheita. Nyt on myös oikea aika tarkastella Eurooppa 2020 -strategian johdonmukaisuutta energiaunioni-hankkeen kanssa.

Prosessin osalta useat valtuuskunnat vaativat enemmän joustavuutta ja mahdollisuuksia kansallisten sidosryhmien laajempaan kuulemiseen ja osallistumiseen, jotta jäsenvaltiot saataisiin tuntemaan strategiasta yhteisvastuuta. Myös kansallisen ja EU:n tason asiaankuuluvien alakohtaisten yksiköiden välinen tiiviimpi yhteistyö tehostaisi strategian toteuttamista.

Ympäristö

Ympäristöneuvosto antoi julkisen keskustelun jälkeen 28. lokakuuta 2014 pidetyssä istunnossaan päätelmät aiheesta "Eurooppalaisen ohjausjakson ja Eurooppa 2020 -strategian viherryttäminen" (asiak. 14731/14). Päätelmissä otettiin huomioon ympäristö- ja työministeriöiden yhteiset keskustelut, joita he kävivät Milanossa pidetyssä epävirallisessa kokouksessa heinäkuussa.

Päätelmien antaminen näistä aiheista antaa vahvemman poliittisen viestin ympäristöministeriöiltä, jotka ovat viime vuosina käyneet säännöllistä näkemystenvaihtoa eurooppalaisen ohjausjakson viherryttämisestä. Ne antavat konkreettisen perustan puheenjohtajavaltion yhteenvedolle Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista strategian ympäristö- ja kestävyysnäkökohtien ja sen täytäntöönpanon osalta.

Päätelmissä ja ministeritason keskustelussa todetaan, että vihreämpi talous edistää osaltaan vaurautta pitkällä aikavälillä, ja tuodaan esiin tarve siirtyä resurssitehokkaaseen kiertotalouteen. Rakenneuudistuksilla, kuten kiertotalouden tai vihreän talouden edellyttämillä uudistuksilla, on keskeinen rooli varmistettaessa Euroopan kestävä kasvu ja kilpailukyky tämän päivän globaalistuneessa maailmassa. Ottaen huomioon, että ympäristöpolitiikat ovat tärkeitä ratkaistaessa tämänhetkisiä haasteita, joihin unioni vastaa talouden ohjauksella ja hallinnalla, ympäristöulottuvuutta tulisi painottaa voimakkaasti Eurooppa 2020 -strategiassa.

Erityisesti strategiassa olisi otettava huomioon resurssitehokkuuden mahdollisuudet vihreän kasvun ja työllisyyden edistämiseksi ja synergioita Eurooppa 2020 -strategian eri osatekijöiden kanssa tulisi vahvistaa. Päätelmissä tarkastellaan myös eri välineitä, joita voidaan soveltaa kestävämpään vähähiiliseen ja resurssitehokkaaseen talouteen siirtymisen helpottamiseksi, kuten verotuksen painopisteen siirtäminen työn verotuksesta saastuttamisen, energian ja resurssien käytön verotukseen ilman talousarviovaikutuksia, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltaminen, vihreät julkiset hankinnat, ekologinen suunnittelu ja ekoinnovointi, luonnonpääoman ja kulttuuripääoman väliset synergiat ekosysteemit ja niiden palvelut yhdistävien alakohtaisten politiikkojen kehittämiseksi, resurssitehokkaiden prosessien tukeminen erityisesti pk-yrityksissä, vihreän infrastruktuurin kehittäminen ja ympäristön kannalta haitallisten tukien asteittainen lakkauttaminen.

Päätelmissä painotetaan muun muassa seuraavia:

- resurssitehokkuus on otettava paremmin huomioon Eurooppa 2020 -strategiassa, myös ottamalla käyttöön EU:n ei-sitova tavoite, johon pyritään, (PRES to confirm)
- on otettava huomioon kiertotalouden periaatteet ja vihreän työllisyyden mahdollisuudet eurooppalaisessa ohjausjaksossa jo vuodesta 2015 lähtien, jos mahdollista,
- on raportoitava jäsenllymmin ja säännöllisemmin vihreästä osaamisesta, työllisyydestä ja kasvusta vuotuisen kasvuselvitykseen liitettävän yhteisen työllisyysraportin yhteydessä,
- on kehitettävä vihreiden työpaikkojen laajempi määritelmä ja parannettava seuranta- ja raportointivälineitä sekä menetelmä, jolla voidaan paremmin mitata edistymistä kohti resurssitehokkuutta kansallisella tasolla,
- on kehitettävä järjestelmä luonnonvarojen, luonnon monimuotoisuuden sekä niiden tuottamien ekosysteemipalvelujen (EU:n "luonnonpääoma") arvioimiseksi,
- on parannettava Eurooppa 2020 -strategian hallinnointiprosessia vahvistamalla ympäristöministerien roolia eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, jotta varmistetaan se, että ympäristö-, sosiaalinen ja talousulottuvuus otetaan tasapainoisesti huomioon tässä prosessissa.

Koulutus

Koulutus, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istuntoon 12. joulukuuta 2014 osallistuneet koulutusministerit keskustelivat koulutuksen taloudellisista perusteista Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin yhteydessä.

Ministerit olivat yhtä mieltä siitä, että koulutuksen sisällyttäminen strategiaan oli osoitus sen perustavasta roolista osaamisen ja työllistyvyyden kehittämisessä, innovointikyvyn voimistamisessa ja kilpailukyvyn lisäämisessä. Kaikki tämä vaikuttaa koko työllisyys- ja kasvustrategiaan mutta yhtä merkittävästi myös koko unionin koulutusjärjestelmien parantamiseen. Vaikka jäsenvaltioiden koulutuspoliittinen omistajuus on edelleen keskeistä, EU:n tason aloitteet ovat osoittaneet voivansa innostaa ja vahvistaa arvokkaita kansallisia uudistuksia. Tämä pätee erityisesti Erasmus+-ohjelmaan, johon liittyen keskusteltiin lisäarvosta, jota kansainväliset liikkuvuusohjelmat tuottavat "jäsennehtyjen opintoliikkuvuuskokemusten" muodossa.

Monet ministerit painottivat sitä, miten tärkeässä asemassa koulutusta koskeva kaksiosainen yleistavoite (keskeyttämisen vähentäminen ja korkea-asteen koulutuksen päätökseen saattamisen lisääminen) oli ollut kansallisella tasolla, erityisesti koulunsa keskeyttäneiden määrän vähentämisessä. Monet kertoivat vankasta edistymisestä molempien yleistavoitteen osien osalta ja tukivat niiden säilyttämistä, vaikka joidenkin mielestä tarvitaan määrällisten indikaattorien lisäksi myös laadullisia indikaattoreita. Muiden tulevan kauden painopisteiden osalta monien mielestä tulisi painottaa enemmän joitakin maakohtaisten suositusten sisältämiä yhteisiä haasteita. Näihin kuuluu esimerkiksi tarve parantaa perustaitoja, tehdä ammattikoulutuksesta houkuttelevampaa, edistää työssä oppimista ja oppisopimuskoulutusta sekä tarjota lisää aikuiskoulutusta ja toisen mahdollisuuden tarjoavaa koulutusta. Jotkin ministerit peräänkuuluttivat myös suurempaa panostusta digitaalisen oppimisen kehittämiseen ja tukemiseen sekä luovien ja innovoivien kykyjen kehittämiseen koulutuksen avulla.

Useat ministerit huomauttivat, että koulutus ei tarkoita vain nuorten valmistamista työelämään, vaan sillä on myös ominaisarvonsa, ja se on keskeisessä asemassa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja aktiivisen kansalaisuuden edistäjänä. Ministerit katsoivat yleisesti, että koulutus on tulevaisuuteen investointia, joka tuottaa mahdollisia merkittäviä pitkän aikavälin taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, vaikka monet tiedostivatkin, että finanssipoliittisen kurinalaisuuden aikana on tärkeää varmistaa, että investoinnit tuottavat oppimistuloksia. Monet suhtautuivat myönteisesti siihen, että koulutus kuuluu yhtenä alana komission vastikään esittämään merkittävää uutta investointipakettia koskevaan ehdotukseen.

Lopuksi ministerit toivat esiin sen, miten tärkeää ja hyödyllistä on edistää eri politiikan alojen monialaista yhteistyötä. Tästä esimerkkinä oli nykyisen puheenjohtajakolmikon työllisyysministerien osallistuminen koulutus, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istuntoon sekä koulutus, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston lisääntyvä yhteistyö työllisyyskomitean kanssa. Laajalti oltiin kuitenkin sitä mieltä, että on olennaisen tärkeää säilyttää koulutusta koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa sitä katsotaan elinikäisen oppimisen näkökulmasta, alkaen varhaiskasvatuksesta aina ammatti- ja aikuiskoulutukseen, ja että koulutus, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston tulisi edelleen vastata kaikista näistä aloista.

Kulttuuri

Koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvostossa (kulttuuri) käytiin kulttuuriministerien kesken keskustelu 25. marraskuuta 2014 kulttuuri- ja luovan alan sekä kulttuuriperinnön panoksesta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ministerit painottivat, että kulttuuri- ja luova ala ovat talouden kasvulle merkittävä lähde, jonka mahdollisuuksia olisi hyödynnettävä täysin unionissa sen pyrkiessä palaamaan vahvan ja kestävä kasvun tielle sekä BKT:lla että työllisyysluvulla mitattuna.

Kulttuuri- ja luova ala, kuten myös kulttuuriin liittyvä matkailu, joka on erityisen tärkeää joissakin jäsenvaltioissa, ovat itsessään hyvin merkittäviä talouden aloja, ja niillä on valtava potentiaali tulevan kasvun ja työpaikkojen kannalta. Digitaalistrategia otettiin erityisesti esiin keskustelussa, sillä se on avainala, jolla edistymistä on jouduttava tekijänoikeussäätöjen uudistamisella ja modernisoimalla audiovisuaalisia palveluja koskevaa direktiiviä.

Sillä on myös laaja- ja monialainen vaikutus: luovuus syntyy ja kehittyy kulttuurin avulla, ja nämä taidot ovat olennaisia innovoinnin ja yrittäjyyden kehittämiseksi koko taloudessa. Uusia teknologioita voidaan myös yhdistää perinteiseen osaamiseen uudenlaisten luovien työ- ja tuotantomenetelmien kehittämiseksi.

Kulttuurin keskeinen asema yhteisöjen muodostajana ja yhteiskuntien välisen koheesion lujittajana aikana, jolloin korkeat työttömyysluvut vaarantavat tämän koheesion, tuotiin myös esiin keskustelussa. Monet ministerit muistuttivat myös siitä, että vaikka kulttuurilla on epäilemättä taloudellista arvoa, se on arvo itsessään. Euroopan rikas ja moninainen kulttuuriperintö ja se, että se toimii innoittajana taloudellisesti hyödynnettävälle luovuudelle ja innovoinnille ja tarjoaa suhteellisen edun muihin maailman alueisiin verrattuna, on myös Euroopan identiteetin keskeinen osatekijä. Siksi on olennaisen tärkeää säilyttää tämä kulttuurinen monimuotoisuus.

Ministerit katsoivat, että voidaksemme hyödyntää kulttuurin koko kasvu- ja työllisyyspotentiaalin, on lujitettava kulttuurin ja muiden politiikka-alojen, muun muassa koulutus-, rahoitus-, matkailu- ja työllisyysalan, välisiä yhteyksiä. Keskustelussa ilmeni kuitenkin eriäviä näkemyksiä siitä, onko tarpeen tai toivottavaa ottaa nämä seikat virallisemmin huomioon eurooppalaisessa ohjausjaksossa ottaen huomioon, että SEUT 167 artiklan mukaan jäsenvaltioilla on tällä alalla ensisijainen toimivalta.

Maatalous ja kalastus

Maatalous- ja kalastusneuvosto kävi periaatekeskustelun Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnista 13. lokakuuta 2014.

Ministerit olivat pitkälti sitä mieltä, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ovat edelleen relevantteja, eikä niitä tulisi muuttaa tässä vaiheessa. He korostivat maatalouden roolia strategian tavoitteiden saavuttamisessa. Tämä tulisi ottaa paremmin huomioon. Monissa jäsenvaltioissa maataloussektorilla on ollut olennainen rooli talouden elpymisessä, sillä maaseutualueilla on saatu säilytettyä työpaikat ja kasvu ja jopa lisätty niitä.

Useat ministerit katsoivat, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa voitaisiin tehostaa edelleen, ja korostivat johdonmukaisemman lähestymistavan tarvetta. Yleistavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden, myös maakohtaisten suositusten, tulisi olla täydentäviä, niillä tulisi pyrkiä estämään päällekkäisyydet ja varmistaa johdonmukaisuus kokonaistavoitteiden kanssa. Monet ministerit pyysivät tässä yhteydessä enemmän joustavuutta, joka mahdollistaisi sen, että jäsenvaltiot pystyvät valitsemaan asianmukaisimmat keinot näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Useat ministerit ottivat esiin myös kysymyksen omistajuudesta korostaen sitä, että kansallisten viranomaisten on osallistuttava enemmän maakohtaisten suositusten laatimiseen niiden täytäntöönpanon parantamiseksi.

Monet ministerit katsoivat, että uudistettu yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) antaa kattavan välinevalikoiman Eurooppa 2020 -strategian kaikkien viiden tavoitteen saavuttamiseksi. Erityisesti YMP:n toisen pilarin (maaseudun kehittäminen) prioriteetit on kehitetty Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden pohjalta. Useat ministerit panivat tässä yhteydessä merkille, että tärkeintä kansallisen tason täytäntöönpanossa on varmistaa – kuten he pyrkivätkin tekemään – että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet sisällytetään selkeästi Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kumppanuussopimuksiin. Maatalousala voisi näin ollen tuoda oman panoksensa strategian täytäntöönpanoon johdonmukaisella tavalla muiden talouden alojen kanssa. Monet ministerit korostivat myös, että erityistoimenpiteet innovoinnin, koulutuksen ja nuorille, viljelijöille ja pk-yrityksille annettavan tuen alalla ovat tärkeitä. He totesivat, että yksi maatalouden pääasiallisista haasteista on parantaa nuorten työllisyyttä ja mahdollistaa "sukupolvenvaihdos" keskittymällä väestörakenteen muutokseen kilpailukyvyyn lisäämiseksi ja maatalousalan tuoman lisäarvon parantamiseksi pitkällä aikavälillä.

Koheesio

Yleisten asioiden neuvosto (koheesio) keskusteli 19. marraskuuta koheesiopolitiikan panoksesta Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin valmistelussa.

Koheesiopolitiikan merkitys Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnissa vahvistui keskustelussa. Ministerit totesivat, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttaminen perustuu ennen kaikkea uusiin talouden ohjausjärjestelmän prosesseihin, koheesiopolitiikkaan sekä alakohtaisiin politiikkoihin ja niiden rahoitukseen. Lisäksi ministerien keskustelussa tähdennettiin, että koheesiopolitiikalla on edistetty merkittävästi Eurooppa 2020 -strategian toteutumista sen käynnistämisestä alkaen, mikä käy ilmi kuudennesta taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevästä kertomuksesta. Tämänhetkisessä tilanteessa ministerit korostivat, että ohjelmakaudella 2014–2020 uusi koheesiopolitiikka on täysin Eurooppa 2020 -strategian ja sen yleistavoitteiden mukainen ja liittyy eurooppalaiseen ohjausjaksoon ja EU:n talouden ohjaus- ja hallintaprosessiin. Myös suuntautuminen enemmän tuloksiin mainittiin keinona tehostaa strategian täytäntöönpanoa.

Muita keskusteluissa esiin tulleita aiheita olivat koheesiopolitiikan rooli rakenneuudistusten edistämisessä koheesiopolitiikan ja talouden ohjauksen ja hallinnan välisen vahvemman yhteyden puitteissa. Lisäksi ehdotettiin, että tuotaisiin paremmin esiin Eurooppa 2020 -strategian alueellinen ulottuvuus, ja todettiin jälleen, että paikallisviranomaisten roolia on lujitettava ja maakohtaisiin suosituksiin on sitouduttava vahvemmin. Jäsenvaltioilla ja niiden alueilla on edessään erilaisia haasteita, ja niiden on tehtävä selkeitä valintoja tavoitteidensa suhteen, jotta voidaan taata, että investoinnit suuntautuvat aloille, joilla on suora ja välitön vaikutus kasvuun ja työpaikkoihin. Ministerit tukivat myös sitä, että toimintapolitiikan raportoinnin ja seurannan on oltava avointa ja säännöllistä.

Ministerit painottivat, että on saatava aikaan kohtuullinen tasapaino Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin tulosten ja koheesiopolitiikan erottavien piirteiden välillä. Koheesiopolitiikkahan rakentuu pääosin pitkäaikaisille ja vakaille investoinneille koko ohjelmakauden ajan. Strategian täytäntöönpanossa esiintyvien puutteiden korjaamiseksi sen väliarvioinnissa on otettava huomioon monivuotinen ohjelmointisykli, monitasoinen hallinta- ja ohjaus ja alueelliset näkökohdat sekä sen rakenteellisten investointien logiikka. Samanaikaisesti koheesiopolitiikassa tulisi antaa jäsenvaltioille enemmän liikkumavaraa näiden toimenpiteiden ja välineiden muotoiluun, erityisesti maakohtaisten suositusten osalta, joita pidetään usein liian ohjailevina. Myös yksinkertaisempien menettelyjen tarve ja se, että on otettava huomioon hallinnollinen rasite, mainittiin.

Tätä taustaa vasten ministerit totesivat, että koheesiopolitiikka tulisi ottaa enemmän huomioon eurooppalaisessa ohjausjaksossa jo varhaisemmassa vaiheessa. Tämä tehostaisi koheesiopolitiikan panosta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa. Se voisi myös auttaa varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategian tarkistuksessa otetaan huomioon ohjelmasuunnittelusta saadut kokemukset ja koheesiopolitiikan lujempi yhteys talouden ohjaukseen ja hallintaan. Tämä voisi olla myös yksi pääkysymyksistä, joita käsitellään tulevissa keskusteluissa yleisten asioiden neuvoston koheesiopolitiikalle omistetussa istunnossa.
